

forbyde reklamer for slik osv. osv. osv. Dér vil jeg gerne påpege mit ærinde med at bringe det frem, og det var at påpege og nævne, at tobakken er den absolut største dræber overhovedet. Tobakken dræber hvert år 13.000 mennesker, og tobakken alene er dobbelt så stor en dræber som alle de andre ni på dødens top 10 tilsammen. Derfor mener jeg ikke, vi kan sammenligne med de øvrige ting.

Hr. Graversen nævnte, at man måske vil tage forbud mod salg af tobak op senere som en naturlig opfølgning, og man vil se på resultaterne af forbudet mod salg af alkohol til unge under 15 år osv.

Jeg ser frem til, at et sådant lovforslag kommer på bordet, og vi kan da sige allerede nu, at Kristeligt Folkeparti helt afgjort vil støtte et sådant lovforslag.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Tom Behnke som ordfører.

Tom Behnke (FRI):

Når der er tale om et i øvrigt fuldt lovligt produkt, der må fremstilles, sælges, besiddes og indtages her i landet, har vi i Frihed 2000 den opfattelse, at det så også skal være fuldt lovligt at reklamere for det pågældende produkt. Alene af den grund kan vi ikke støtte regeringens lovforslag.

Men jeg har en række spørgsmål til regeringen og til regeringspartierne, for hvis det virkelig er så farligt, som der bliver sagt, og som det bliver fremhævet og endda med høj røst gentaget flere gange fra Folketingets talerstol, og når et flertal af partier i Folketinget har tilkendegivet, at man mener, det er så farligt, hvorfor fremsætter regeringen så ikke et forslag om totalt forbud mod tobak i Danmark? Hvorfor tager man ikke skridtet fuldt ud? Hvis det er så farligt, som man lægger op til, hvorfor så ikke indføre et totalforbud? Regeringen har tilsyneladende et flertal i Folketinget bag sig til at gøre det. Hvorfor gør man det ikke?

Man påstår, at forslaget skal have den ønskede effekt, at der skal være færre, der ryger. Men virkeligheden viser jo noget andet. I Norge har man haft totalforbud mod reklamer i 25 år. Der er 34 pct. af den voksne befolkning, der ryger. I Danmark er det 31 pct. af den voksne befolkning.

Spørgsmålet er derfor: Har reklameforbud overhovedet nogen effekt? Ja, hvis man sammenligner Danmark og Norge, har det ikke.

Så bliver der sagt, at børn og unge begynder at ryge, fordi de ser reklamer for cigaretter eller lignende. Det tror jeg ikke på. Det er heller ikke min egen personlige erfaring. Når børn og unge begynder at ryge, er det, når de kommer sammen med nogle andre skidte knægte fra skolen eller i deres kammeratskabskreds; man bliver lokket til at ryge på grund af gruppepresset. Det er da ikke reklamerne i eller andet Alt for Damerne på side 38, som børn og unge sidder og kigger på og tænker: Nej, nu må jeg også begynde at ryge – overhovedet ikke; det er deres kammerater, der lokker dem til at ryge. I mange tilfælde er det måske også ældre børn og unge, som de yngste ser op til; de synes, at de vil kunne gøre det lige så godt som dem. Det har altså ikke meget med reklamerne at gøre.

Men hvis nu regeringen til trods for det her stadig væk har en tro på, at lovforslaget har en effekt, hvorfor har man så ikke indregnet det i konsekvenserne af lovforslaget? De økonomiske konsekvenser må jo nødvendigvis blive, at staten mister nogle indtægter på salg af tobak. Det har man ikke gjort. Nej, for regeringen tror nemlig ikke selv på, at forslaget har nogen som helst effekt. Man forventer et kontinuerligt, vedvarende salg af tobak og lige så mange kroner i indtægter til staten. For ellers ville man jo have skrevet det. Så ville man jo have vurderet, at det med reklamer kan nedsætte forbruget med 20, 30, 40 pct., og det må være så og så mange millioner kroner, som statskassen går glip af. Det har man ikke gjort. Hvorfor har man ikke det? Jeg tror, det er, fordi man i regeringen ikke selv tror på forslaget her.

Så påstår man, at det ikke har nogen konsekvenser for erhvervslivet, at man gennemfører forslaget her. Hvordan kan man påstå det, når vi ved, at i tusindvis af kiosker og lign. skal have rykket hele facaden ned og sat ny facade op på butikken? Det er da en konsekvens for erhvervslivet; alt andet er da vrøvl.

Hvordan forestiller man sig i regeringen, at alt dette skal nå at blive gennemført ude i det ganske land inden den 1. juli 2001? Det kan simpelt hen ikke lade sig gøre. Det er fuldstændig umuligt at vedtage en lov af denne her karakter, hvor man pålægger erhvervslivet at gøre det.

Et lille kuriosum vil jo være, at hvis forslaget her gennemføres i sin nuværende ordlyd, har det altså også den konsekvens, at f.eks. Tobaksmuseet ovre på Amagertorv ikke længere må have lov til at reklamere; det må de ikke. Man må på Nationalmuseet f.eks. ikke i fremtiden